

BEDRIJVGHEID IN DE WIJK

Door Trudie Galama

Vrienden op de fiets is een organisatie die adressen beheert van mensen die een of meer kamers van hun huis ter beschikking stellen voor passanten. Marijke en haar man (bewoners uit de wijk) maken hier enthousiast gebruik van, maar dat niet alleen. Zij houden ook gastvrij hun deur open voor Vrienden op de Fiets. Gastvrijheid is ontzettend belangrijk, dat hebben zij aan den lijve ondervonden.

Wat is de reden waarom jullie hiermee gestart zijn?

Tijdens onze pelgrimstochten zijn we altijd zeer gastvrij ontvangen door alle mogelijke mensen waar we onderdak gekregen hebben. Dat waren lang niet altijd pelgrimsherbergen, maar (vooral in Frankrijk) ook particulieren die aan pelgrims onderdak boden. En door ons huis open te stellen doen we iets terug. Toen onze kinderen uit huis waren, hadden we toch ruimte over, dus waarom niet? We zijn in juli 2015 gestart en hebben in ruim zes jaar tijd bijna 100 vrienden op de fiets als gast ontvangen. We hebben één kamer-en-suite, dus de gasten hebben hun eigen badkamer. Ze kunnen op de kamer koffie of thee zetten. Niet koken, dat is niet de bedoeling van Vrienden op de Fiets. Ze hebben een balkon met een

zitje, in de avondzon. Dat is fijn als je een hele dag gefietst hebt, of gelopen, want wandelaars zijn ook welkom. Pelgrims te voet hebben bij ons een streepje voor. Ze overnachten gratis en eten met ons mee.

Wie zijn de mensen die aankomen fietsen?

Dat is nou juist het leuke, het zijn heel verschillende mensen. Elke keer is weer anders. Het zijn vaak echtparen, maar we hebben ook regelmatig vriendinnen gehad, moeders en dochters, vaders en zonen en alleengaanden. En het zijn altijd aardige mensen. Overigens hebben de vrienden allerlei nationaliteiten: veel Nederlanders natuurlijk, maar ook Belgen, Engelsen, Fransen, Italianen, Duitsers, Canadezen, Denen, Spanjaarden en een keer iemand uit Nieuw-Zeeland. Er komt dus van alles langs, jong en oud. En natuurlijk zijn het sportieve mensen. Kroegtijgers zul je echt niet aantreffen onder de vrienden op de fiets. Het is ook leuk dat het elke keer weer anders is. Het is gezellig om een praatje te maken en mensen echt te ontmoeten. Als iemand bijvoorbeeld erg moe is, zet ik een kopje thee en dan zie je iemand weer helemaal opknappen.

Grappige voorvallen

Soms maak je bijzondere dingen mee. We hadden een keer twee Belgische zusjes, een jaar of vijftig. Dat was zo ontzettend gezellig, dat die de volgende dag pas heel laat weggefietst zijn.

Er kwam een keer een Engels stel aan, waarvan de man zijn paspoort kwijt was. Dat echtpaar moest echt tot rust gebracht worden, ze waren zo van streek. We hebben ze het politiebureau gewezen (aangifte doen) en het nummer gegeven van de ambassade in Den Haag voor het regelen van een vervangend reisdocument.

Ook kwam er een keer een Italiaanse dame op een krakemikkige fiets langs. Zij was totaal de weg kwijt. Zij fietste zonder kaart, zonder gps. Ze bleef heel gezellig glazen wijn meedrinken op ons terras (het was zomer) en de volgende morgen is mijn man met haar opgefietst naar het eerstvolgende punt op de knooppuntenroute. Ze belde ons diezelfde dag 's avonds om elf uur op om te melden dat ze veilig aangekomen was

We hadden ook een keer een ouder echtpaar, dat heel "deftig" was. De man vertrouwde mij toe bij vertrek dat hij toch wel een puntje van aandacht had: er was maar één lepeltje bij de theekopjes op de kamer te ontwaren geweest. Ik vond het erg grappig.

Iedereen blij

We hopen het nog lang te kunnen doen. Nu met corona is het wat ingewikkelder. Er wordt sowieso veel minder gereisd dan voor corona. Maar elke keer is anders en elke keer is weer leuk. En als je dan de volgende morgen de vrienden uitzwaait, en ze draaien zich om en zwaaien terug, daar wordt iedereen toch blij van?